

meget tilførladelig. — Jeg ſkal endnu kun udtale, at jeg efter min Opfattelse abſolut maa foretrække Udbyttedyſtemet for Karrumdyſtemet, fordi dette har ſaa forffjellige Virkninger overfor ſtore og ſmaa Brænderier. Ved Karrumdyſtemet lide de ſmaa Brænderier for meget, idet de arbeide forholdsvis dyrere end de ſtørre Brænderier og tilmed blive forholdsvis høiere beffattede end diſe. Jeg er derfor ogſaa fuldt overbevist om, at den rette Vei er anvift her i Lovforſlaget, og jeg tror, at den høitærede Finantsminiſter fortjener Tak for at have arbeidet derhen imod. — Hermed ſkal jeg anbefale mine to Vædringsforſlag.

Finantsminiſteren: Mine Herrer! Det Dyſtem for Brændevinsbeffatningen, ſom vor Lovgivning nu hjemler, er, hvad man kalder et indirekte Beffatningsdyſtem. Det er et Dyſtem, hvorigjennem man ſtræber at naa fit Maal gjennem Mellemsled. Maalet har altid været det at beffatte Udbyttet, det tilvirkede Brændevin, efter dets Gradefyrke, men da man fandt, at den ligefremme Maade at udføre denne Henſigt paa vilde være forbunden med ſaadanne Gener ſaavel for Fabrikanterne ſom for Kontrolen, at den vilde kunne indvirke hemmende paa Produktionen, og at den derhos vilde være forbunden baade med betydelige Udgifter og med andre Miſligheder, ſaa har man valgt den Fremgangsmaade ikke at beffatte ſelve Produktionen af Brændevin, men derimod at beffatte en anden Operation, ſom foregaar paa et tidligere Stadium i Fabrikationen end ſelve Deſtilleringen, ſaaledes alſaa, at man kom til ikke at lægge Skatten paa den Mængde Brændevin, en Fabrikant producerede, men derimod paa det Materiale, hvoraf han frembragte Brændevinen. Da det nu viſte fig, at ogſaa dette, naar man vilde tage Sagen paa den ſimpleſte Maade, nemlig ved at beffatte Mængden af det Materiale, der anvendtes, vilde være forbundet med ſæregne praktiſke Vanffeligheder, ſaa gif man over til heller ikke at tage ſelve Materialet, men derimod den Blanding, ſom dette Materiale dannede under den vigtigſte Proceſ ved Brændevinsbrændingen, nemlig Gjæringen, og man beffattede da denne Blanding efter det Num-

fang, ſom den indtog. Man gif alſaa ud fra, at den Blanding af Mel, Malt og Vand, ſom frembringer den ſaakaldte Mæſſe, var det, hvis Mængde maatte beſtemme Skatten, og da denne Maſſe for at kunne gjennemgaa ſin Gjæring maa befinde fig i et Kar, der bør have en vis Størrelſe, for at denne Operation kan ſke paa rette Maade, ſaa fandt man det heldigſt at lægge Afgiften paa dette Kar, ſaaledes alſaa, at Fabrikanten, hver Gang han vilde tilveiebringe fit Produkt, maatte fylde dette Kar, hvori Gjæringen foregaar, med Mæſſe og, for hver Gang han fyldte fit Kar med Mæſſe, maatte betale Afgift til Statskaſſen. Deraf kommer det Ord „Karrumbeffatning“, idet Skatten udredes efter det Karrum, hvor Gjæringen af Mæſſen foregaar. Men, mine Herrer, det vil jo let være indlyſende, at ved en ſaadan indirekte Fremgangsmaade opnåar man kun paa en meget ufuldſtændig Maade den egentlige Henſigt, ſom er at lægge en retfærdig og ligelig Skat paa Brændevinsproduktet. Den Mæſſe, ſom gjerer, er nemlig ikke en ensartet ſammenſat Maſſe, men en Maſſe, ſom kan være ſammenſat paa meget forffjellig Maade, idet det Korn eller de Kartofler, ſom bruges, jo hver for fig kunne være uenſartede i Henſeende til Godheden. Dertil kommer, at ogſaa Malten kan være af forffjellig Art, og endelig, at den Mængde Vand, hvormed man blander ſin Skraa, ligeledes kan være meget forffjellig, og det vil jo let indſes, at den forffjellige Mængde Vand, ſom man blander den med, har en meget ſtor Betydning. Numfanget og den hele Maſſe Mæſſe bliver jo nemlig meget forffjellig, efterſom man blander den med en ſtørre eller en mindre Mængde Vand, og ſom Folge heraf bliver alſaa Skatten høiere, naar Mæſſen er tynd, end naar den er tyk. Se, mine Herrer, naar man nu anlægger ſin Skat ſaaledes, at man ikke træffer Fabrikatet i dets endelige Tilſtand, men derimod træffer det paa et eller andet tidligere Punkt af Produktionen, ſaa maa man altid være fattet paa, at Fabrikantens Beſtræbelſer komme til at gaa ud paa at fri fig ſaa Meget, ſom han paa lovlig Maade kan det, for at betale Skatten, og ſelv om dette kun kunde bevieſes ved, at han paa an-